اسکار شیرین

16 اسفند 1403

فقط من نيستم كه تا نتايج نود و هفتمين دوره جوايز اسكار اعلام نشده بود نامي از شيرين سوهاني و حسين ملايمي نشنيده بودم. شايد اگر فيلم در سايه سرو اين زوج خلاق و هنرمند توسط داوران اسكار برگزيده نمي‌شد و شوق به راه افتاده به خاطر موفقيت اين دو ايراني هنرمند كام ايرانيان را در روزگار سخت و سرد، گرم و نرم نمي‌كرد، باز هم خيلي‌هامان از كنارش مي‌گذشتيم.

خوشبختانه اسكارهايي به اين دو باعث شده است تا بسياري مشتاقانه انيميشن ساخته شده توسط اين دو را تماشا كنند. آن‌هم نه از طريق رسمي و از شبكه‌هاي تلويزيوني ايران براي بازتاب موفقيت هنرمندان خلاقش، بلكه به مدد فضاي مجازي و....

با اين حساب دم آكادمي اسكار و فضاي مجازي گرم كه باعث شدند بسياري به تماشاي فيلمي بنشينند كه از جهات مختلف فيلم ارزشمندي است. در سايه سرو فيلم تلخي هست اما تلخي‌اش بي‌پايان نيست. عشق و ايثار و اميد در پس هيولايي كه جنگ است را نشان مي‌دهد و شيرين سوهاني و حسين ملايمي بر طبل نا اميدي نمي‌كوبند.

بدون شك اين نگاه بخشي از داوران آكادمي اسكار را به سمت خود كشيده است اما جداي از مضمون قابل ستايش اين انيميشن، نگاه خلاقانه، درك بالاي سازندگان فيلم از توانايي‌هاي سينما و انيميشن موقعيت‌هاي جذابي را باعث شده است كه كمتر كسي به راحتي مي‌تواند آن را ناديده بگيرد. ايجاز در بيان وقايع و پيوند درست اتفاقات حال و گذشته به هم نيز از محاسن ديگر فيلم است.

فيلم قدرتمند و پويا شروع مي‌شود و به قولي آغاز پويايي دارد. آغازي كه سازندگانش با تاكيد بر نشانه‌هاي بصري جذاب‌ترش كرده‌اند. جذابيتي كه در ادامه با درهم آميختن زندگي شخصي شخصيت‌ها با اتفاقات بيروني جلوه عام‌تري مي‌يابد. جلوه‌اي كه فيلم را به دردهاي برآمده از خودخواهي جنگ افروزان و جنگ‌طلبان پيوند مي‌زند اما درنهايت ستايشگر..... بگذريم، فيلم را ببينيد شايد مثل خيلي‌ها وقتي تصوير زيباي پاياني‌اش را ديديد از جا برخاستيد و انگار كه در سالن تئاتر دالبي حضور داريد و مجريان برنامه اسكار نام بهترين انيميشن كوتاه را اعلام كرده‌اند براي اين اسكار شيرين و دلچسب دقايقي دست زديد.

اميدوارم اين زوج فيلم‌هاي درجه يك ديگري بسازند و با مجسمه اسكار و بي‌مجسمه ،دنيا به تماشايش بنشيند و خبر ساخت فيلمشان مثل جايزه‌اي كه بردند خبر خوبي باشد در زمانه پخش سريع خبرهاي بد.

*حسن لطفی